

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1251/2020
11.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Слађане Накић Момировић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миланка Танасковић, адвокат из ..., против туженог ПД ИНТЕР СИБ ДОО Београд, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1762/19 од 27.01.2020. године, у седници одржаној 11.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1762/19 од 27.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П1 6/19 од 03.04.2019. године, ставом првим изреке, поништено је решење туженог бр. ...-... од 12.08.2016. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. ...-... од 01.07.2016. године, као незаконито. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади штету у висини зараде коју би остварио да је радио у периоду од 15.08.2016. године до 05.10.2016. године, у укупном износу од 36.921,57 динара са законском затезном каматом на појединачне износе у висини и на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да за тужиоца РФ ПИО уплати доприносе за ПИО за период од 15.08.2016. године до 05.10.2016. године, на досуђени износ из става другог изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име умањења накнаде за рад за август 2016. године исплати износ од 7.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.10.2016. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 130.419,63 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1762/19 од 27.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставовима четвртим и петом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име умањења накнаде за рад за август 2016. године исплати износ од 7.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.10.2016. године до исплате и

обавезан тужени да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 259.127,66 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код туженог био у радном односу на одређено време на пословима продавца у ... у ... и то по више закључених уговора о раду. На основу последњег уговора о раду од 01.07.2016. године, радни однос је засновао на одређено време до три месеца, са почетком рада 04.07.2016. године. Уговором о раду предвиђена је обавеза тужиоца да врши наплату и издавање фискалног рачуна за издато гориво, гас и робу на бензинској пумпи као и да одговара за исправан и законит рад на фискалној каси. Тужени је тужиоцу доставио упозорење пред отказ уговора о раду од 29.07.2016. године, због учињене повреде радне обавезе - неиздавање фискалних рачуна, која повреда је констатована дана 15.07.2016. године. Након тога је донео решење број ...-... од 12.08.2016. године, о отказу уговора о раду тужиоцу и престанку радног односа са даном 15.08.2016. године, због тога што је својом кривицом учинио повреду радне обавезе – несавесано и немарно извршавање радних обавеза прописаних актом послодавца. У току поступка пуномоћник туженог је изјавио да је у решењу о отказу уговора о раду грешком као дан учињене повреде радне обавезе уписан 15.07.2016. године уместо 01.07.2016. године. Тужилац је у тренутку контроле обављао послове точења и наплате горива. Рачуне за издато гориво је куцао на фискалној каси али због великог броја купаца није стигао да откуцане рачуне преда купцима, на који начин су поступали и други запослени. Из исказа саслушаних сведока првостепени суд је утврдио да се гориво и не може издавати следећем купцу пре издавања фискалног рачуна.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили захтев тужиоца те поништили као незаконито решење о отказу уговора о раду тужиоцу и обавезали туженог да тужиоцу накнади штету у висини зараде коју би остварио да је радио у периоду од 15.08.2016. године до 05.10.2016. године.

Одредбом члана 179. став 2. Закона о раду („Сл.гласник РС“ број 24/05, ... и 75/14), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то: 1) ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

Полазећи од цитиране одредбе закона, у побијаној пресуди је оцењено да у конкретном случају нису били испуњени услови за отказ уговора о раду јер на страни тужиоца није постојала кривица за учињену повреду радне обавезе као основ

одговорности прописан овом одредбом, већ се радило о нехату. Ово стога што је у првостепеном поступку утврђено да је тужилац рачуне куцао на фискалној каси али да их није предавао купцима због великог броја купаца, на који начин су поступали и други запослени. Поред тога, пропуштање тужиоца није имало штетне последице за туженог.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци. Детаљно образложење ревизијске одлуке је изостављено сагласно ставу 2. истог члана закона, јер се у ревизији понављају жалбени разлози који су већ били предмет правилне оцене у побијаној другостепеној пресуди.

Председник већа-судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић